

ΤΟ ΑΣΤΥ

ΕΤΟΣ Α'.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 18

39 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΔΟΥΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 39

Ἡ συνδρομὴ ἔτησι καὶ προκλήρωται δια τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ δραχμῆς 12, διὰ τὰς Ἑσπείας δραχμῆς 15 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν δραχμῆς 20.
Ἄγγελοι καὶ εἰδοποιήσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα καὶ ἰδιαιτέρως συμφωνίᾳ.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15'

ΕΝ ἈΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 26 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1886

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15'

Ἡ ΣΥΝΑΓΛΙΑ ΤΩΝ ΠΡΕΣΒΕΩΝ

Κατέφυγαν εἰς τὰς νότας τῆς μουσικῆς ἀφοῦ ἀπέτυχον αἱ διπλωματικαὶ νόται.

Ω ΠΩΣ ΑΛΛΑΖΟΥΝ ... ΑΙ ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ !

Έν πρώτοις συγκαίρω τὸν ἀξιότιμον πρῶτον πρῦτανιν τοῦ Πανεπιστημίου ἡμῶν κ. Παναγιώτην Κυριακὸν διὰ τὴν εἰς τὴν ἐξουσίαν νέαν ἄνοιον τοῦ προστατευμένου τοῦ ἀγγλοπολιτικοῦ κ. Γλάδστωνος.

Κατὰ δεύτερον δὲ λόγον πάντας τοὺς συμπατριώτας καὶ τοὺς ὁμογενεῖς μου διὰ τὴν δύναμιν καὶ ἰδίῃ τὴν διάρκειαν τῶν αἰσθημάτων αὐτῶν. Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ παρόντος αἰῶνος συνήθεια ἐπεκράτησεν ὡς αἰετὶ γίνεται λόγος περὶ τοῦ Τουρκικοῦ κράτους νὰ προσκολλᾷται εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς καταστάσεώς του: «ὁ μέγας ἄσθενής». Πρέπει δὲ πράγματι μέγα καὶ ἐξαιρετικὸν παράδειγμα ἀσθενοῦς νὰ εἴνε, ἀφοῦ ὑπὸ τόσων νοσηλευμένων ἰατρῶν καὶ ἐπὶ τόσα ἔτη, δὲν ἀπέθανεν ἀκόμη!

Ἄλλ' ἂν ὁ Τούρκος εἴνε ὁ μέγας ἄσθενής τῆς Εὐρώπης, εἰς τὴν νεαρὰν ἡμῶν χώραν ἀναμφιβόλως πληρέστατα ἀρμόζει ὁ τίτλος τῆς μικρᾶς νευροπαθοῦς.

Τί ἐπώδυνος κρίσις ἐκείνη τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος! Ὑπὸ τὸ κέντημα τῆς προσβολῆς τῆς ἔθνικῆς ἡμῶν ἀξιοπροπέιας, ἤν εἰς ἀγροίκος διπλωμάτης ἤρχετο νὰ ποδοπατήσῃ ἐν μέσῃ πρωτεύουσῃ, ἐξηγήθημεν ὅλοι καὶ ἠνοιξαμεν τὰ ὕμματα καὶ ἠλλάξαμεν ὄψεις καὶ ἰδέας καὶ ἠσθάνθημεν καὶ οἱ μᾶλλον ἀπεσκευυμένοι καὶ οἱ μᾶλλον ἀδιάφοροι καὶ οἱ μᾶλλον σκεπτικοί, τὴν ἀγίαν φρικίαν, τὴν δημιουργοῦσαν τὰς μεγάλας ἐποχὰς καὶ τοὺς μεγάλους ἀνθρώπους. Ἐξαλλοὶ ἐκ πατριωτικῆς ὀργῆς καὶ ἐξ ἰερᾶς ἀγανακτήσεως ἐνεθυμήθημεν ὅλα τὰ ἱστορικὰ διδάγματα, ἅτινα ἐμανθάνομεν δεκαετεῖς εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, καὶ ἀλλοφρονούντες ἐτρέχαμεν ἀνά τὰς ὁδοὺς ζητούντες νὰ μάθωμεν ὅχι πόσοι οὔτε ποιοὶ, ἀλλὰ ποῦ εἴνε οἱ τολμῆσαντες νὰ περιφρονήσωσι τὴν ἔθνικὴν ἡμῶν αὐθυπαρξίαν. Τὸ πνεῦμα τοῦ Δούνη εἶχεν ἐμπνεύσει ὅλους μας καὶ παρελθοῦμεν ἀσυαρτήτους ἀνισχύρου μανίας κραυγὰς, κηρύξατε τὸν πόλεμον, ἀλλὰ κηρύξατέ τον τέλος πάντων, ἀδιάφορον κατὰ τίνος, ἀλλ' ἀμέσως, εἰς τὴν στιγμήν. Καὶ προσετρεχόμεν εἰς τὸ μόνον καταφύγιόν μας, τὰς διαδηλώσεις, καὶ διαργανίζομεν τὸ μόνον μέσον τῆς ἀντιστάσεώς μας, τὰ συλλαλητήριά, καὶ ἀνεφάνετο πάλιν ὁ Παπα-Καστροίσιος, καὶ τὸν ἐξωγράφειεν ὁ καλλιτέχνης κ. Φωκᾶς διὰ τὸ Ἄστυ! Καὶ ἔπειτα:

Παρατηρήσατε τὴν γαλήνην τῆς ἐβδομάδος ταύτης καὶ συγκρίνατέ την πρὸς τοὺς σπασμούς τῆς παρελθούσης! Ἐθνος κωμωδῶν, ἔθνος φωνασκῶν, ἔθνος κοθορών, συνειθισμένοι εἰς τοὺς μεταμφιεσίμους, ἀφοῦ εἶδομεν τὴν ἐντύπωσιν ἣν ἔκαμεν εἰς τὸν κόσμον ἡ πολεμικὴ λωβία, ἣν ἀνηρτήσαμεν ἐπὶ τῶν πεζοτάτων ἀστυκῶν (ἐκ τοῦ πιλοπωλείου τοῦ Ἄστου) πλῶν μας, ἀνελάβομεν πάλιν τὰ παλαιὰ ἐπαντικὰ ῥάχη μας καὶ ἀναμένομεν τὸ νὰ ἴδωμεν τί θὰ εἶπῃ καὶ τί θὰ ὁμολογήσῃ ὁ Γλάδστων, ὁ νέος πρωθυπουργός μας, ὁ κύριος Μανδραγόρας αὐτός, ὑπὸ τὴν σκιάν καὶ τὴν προστασίαν τοῦ ὀποίου ἀπεκοιμήθημεν διὰ νὰ ἐξυπνήσωμεν μετὰ τὴν Μακεδονίαν, ἣν θὰ μᾶς φέρῃ καὶ θὰ μᾶς χαρίσῃ ἐνῶ θὰ κοιμώμεθα, μοῖρᾶ μας καλὴ καὶ πρόνοιά μας ὑπεράττη.

Ἄλλ' ἂς μᾶς ἀποδώσουν λοιπὸν τὸν Σαλισιοῦρῃ μας, ἂς μᾶς ἀποδώσουν τὸν Ρουμβολῃ μας τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος! Ἄς μᾶς ἀποδώσουν τοὺς ἐχθροὺς μας καὶ ἂς μᾶς λυτρώσουν ἀπὸ τοὺς φίλους μας! Τοὺς ἐχθροὺς μας, οἵτινες μετέδιδον εἰς τὰς φλέβας μας τὸν σφυγμὸν τῆς ζωῆς, ὅστις ἔλειπεν ἀπ' αὐτῶν, καὶ εἰς τὴν καρδίαν μας τὸν παλμὸν τοῦ σφρίγους καὶ τῆς τόλμης. Τοὺς ἐχθροὺς μας, οἵτινες ἐτάρασσον τὰ ὕδατα τῆς ἡσύχου λίμνης μας, ἐν ἣ σπηόμεθα, βέτραχοι τῶν συλλαλητηρίων. Τοὺς ἐχθροὺς μας, οἵτινες μᾶς ἔκαμνον νὰ νομίζωμεν ὅτι εἴμεθα κατὰ τι, ἐνῶ ἥτο τόσον εὐκολον νὰ

μᾶς ἀποδείξουν ὅτι δὲν εἴμεθα τίποτε ἀφίνοντες ἡμᾶς νὰ καμῶμεν ὅ,τι θέλομεν, ὡς ὁ προσφιλὴς μας φίλος Γλάδστων σήμερον.

Διότι αὐτὴ τὸλάχιστον ἡ φορὰ πρέπει νὰ εἴνε ἡ τελευταία. Διότι ἂν ὅχι τότε πλεόν θὰ φανῶμεν σπουδαῖοι, τότε θὰ φανῶμεν ἄξιοι τοῦ προσορισμοῦ αὐτοῦ, ὃν ἀείποτε ἀναμασσῶμεν; πότε θὰ δυνηθῶμεν νὰ δείξωμεν ὅτι δυνάμεθα ἐν δεδομένῃ στιγμῇ νὰ παύσωμεν φυτοζωοῦντες καὶ νὰ ζήσωμεν ἀληθῶς; Πότε θὰ τείνωμεν τὴν χεῖρα, ὅχι πλεόν ὅπως συλλέξωμεν ἐλέη, ἀλλ' ὅπως ἀποτρέψωμεν τοὺς καταφερομένους ἐπὶ τῶν παρεῖων ἡμῶν κολάφους καὶ τοὺς κατὰ τοῦ μετώπου μας διευθυνομένους ἐμπτυσμούς;

Ἴσως τότε ὅταν κατορθώσω νὰ γείνω καὶ ἐγὼ ἠθροῖός, ἐνῶ τότε εἶμαι, ὅπως ὅλοι σας, μόνον

Κόθορνο!

ΑΥΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἡ πῶσις τοῦ ἀγγλικοῦ ὑπουργεῖου, ἡ προκαλέσσα γενικὴν ἐν Ἑλλάδι ἀγαλλίαν, ἀναβάλλει τὴν ὀριστικὴν λύσιν τοῦ ζητήματος ἕως ὅτου γνωστῇ ἡ πρόθεσις τοῦ Γλάδστωνος, ὅστις πιστεύεται ὅτι δὲν ἐγκρίνει τὴν προστακτικὴν πολιτικὴν τοῦ προκατόχου του. Ὁ σύνδεσμος τῶν συμπαθειῶν ὁ ὑφιστάμενος κατὰ τοὺς παρελθόντας χρόνους μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ ἐξόχου πολιτικοῦ ἀνδρός, συμπαθειῶν αἰτινες ἔχουσι ῥίλλας βαθείας, ἂν καὶ αἱ περιστάσεις εἴνε ἀνῶμαλοι, ἐλπίζομεν νὰ κρατήσωσιν αὐτὸν οὐδέτερον τούλάχιστον ἂν μὴ εὐμενῇ εἰς τὴν ἐπιδικωμένην τῆς χώρας ἡμῶν αὐξήσει. Ταῦτά ἐπὶ τῶν ἐνεστῶτων ἄτινα ἕνεκα τῆς ἀορίστου καταστάσεως προσλαμβάνονται χαρακτηρὰ πολὺ παρατακτικόν.

Καὶ ἰδοὺ χάριτι θεῶν τίνι τρόπῳ ἕνεκα τῆς γενικῆς ἀνατροπῆς ἠδυνήθη νὰ εἰσχωρήσῃ καὶ ἡ γραμματικὴ με ὅλους τῆς τοὺς ὄρους εἰς τὴν δημοσιογραφίαν, ἴσως δὲ καὶ νὰ γνωρισθῇ διὰ πρώτην φορὰν με μερικὸς ἐκ τῶν γραφόντων!

Ἐν τούτοις διατελοῦμεν ἀκόμη ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἀπειλῆς.

Σήμερον ἐκπλεῖ ἡ μία μοῖρα, τοῦ δεινὰ στόλου αὖριον ἐκπλεῖ ἡ ἄλλη μοῖρα καὶ ὅλοι αὐταὶ αἱ μοῖραι συναθροίζονται εἰς τὸν λιμένα τῆς Σούδας, ὅστις κατήντησεν ὡς οἱ φαντασιώδεις ἐκείνοι τόποι τῶν παραμυθίων, ἔνθα συνζόνται ἡ μοῖραι τῶν μοιρῶν.

Καὶ ἠκούσθη κάποιος ἀνακράζων μετὰ παραπόνου:

— Τόσαις μοῖραις νὰ φροντίζον γὰρ μᾶς καὶ ὡς τόσον ἔμετε νὰ εἵμαστε τόσο κακομοίριδες!

Ἄληθινά! . . Ἐξερστε διὰ τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν ἐξέλεξε τὴν Σούδαν ὡς μέρος συγκεντρώσεως τῶν εὐρωπαϊκῶν στόλων:

Ἰδοὺ ἡ ἐξηγήσις: ἀποτυχοῦσα οἰκτρῶς εἰς Σουδὴν ἠθλήσε τούλάχιστον νὰ θριαμβεύσῃ εἰς Σουδὴν.

Τῇ πολιτικῇ ταύτῃ ἐπόμενος καὶ ὁ σίρ Ὀράτιος παρῶξε καὶ αὐτὸς τὸν τόνον . . . τοῦ κοινῆ διαθήματος.

Ὡς κακὸς οἰωνὸς διὰ τὸν πόλεμον ἐθεωρήθη παρά τινων δεισιδαιμόνων τὸ ἐπόμενον περιστατικόν.

Ὁ Χρόνος Ἀθηῶν ἐνῶ πύξῃσε τὸ σχῆμά του ἐσίμει

κρυνε τὰ ἐν τῇ ἐπικεφαλίδι στοιχεῖα τῆς ἐπιγραφῆς δι' ἣς πρὸ τόσων ἤδη μηνῶν μετ' ἀξιοθαυμάστου ἐγκαρτερήσεως προτρέπει τὴν κυβέρνησιν νὰ κηρύξῃ τὸν πόλεμον.

Καὶ πραγματικῶς τὸ κοινὸν εἶχε δίκαιον ν' ἀνησυχήσῃ διότι ὡς ἐκ τῶν φιλοπολέμων αὐτῆς διαθέσεως ἡ ἔλλειψις αὐτῆ τῆς συναδέλφου ἦτο ἔλλειψις . . . στοιχειώδης.

Ἄς διαμαρτύρηται ὁ ἡμέτερος ἐν Λοιδίνῳ ἐπιτετραμμένος καὶ νεωστὶ χειροτονηθείς πρόεδρος ὑπουργός κ. Γεννάδιος, διὰ τὴν ἐπιμονὴν μετ' ἣς τὸ παγκόσμιον φύλλον τοῦ Λοιδίνου ἀποκαλεῖ τοὺς Ἕλληνας ὄλους πειρατάς. Τὸ βέβαιον εἴνε ὅτι ἔχει βασίμους λόγους νὰ ἐμμένῃ εἰς τὴν κρίσιν τῆς ἡ ἀγγλικῆς ἐφημερίδος. Εἰς τῶν συντακτῶν τῆς ἔτυχε νὰ εὐρεθῇ ἐδῶ κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος. Εἰς πάσας τὰς γωνίας τῶν ὁδῶν ἐβλεπε καθ' ἐκάστην τοιχοκλωμένην προγράμματα μετὰ τὴν λέξιν Πειραταὶ καθ' ἐκάστην ἐσπερὰν ἐβλεπε χιλιάδας ἀνδρῶν συνωθουμένων εἰς τὰ Ὀλύμπια καὶ ἐρωτῶν ἦκουε μετ' ἀπορίας ὅτι ὅλος ἐκεῖνος ὁ κόσμος ἐπήγαινε εἰς τοὺς Πειρατάς καθ' ἐκάστην σχεδὸν ἐκεῖ που κατοικῶν, ἀφυπνίζετο ἐντρομος ὑπὸ πυροβολισμῶν αἰτινες ὡς τῷ ἔλεγον προήρχοντο ἀπὸ τοὺς Πειρατὰς διὰ τοῦτο ἀπῆλθε μετὰ βαθέως ἐρριζωμένην πεποίθησιν ὅτι ὀλόκληρον τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος τρέφει ἀκαταμάχητον κλίσην πρὸς τὴν πειρατείαν!

Ὡ Ταβουλάραι! ὦ Λεονάρδε! ἰδοὺ ὀποίας ζημίας ἐγένεο πρόξενος . . . ἐν Βραζιλίᾳ!

Με ὅλην τὴν φαινόμενην ἀπραξίαν, ἐν τούτοις πνεῦμα πολεμικόν φαίνεται ἐπιπνεόν κατ' αὐτάς. Ὁ πρὸς καιρὸν λησμονηθείς μετὰ τῆς ἐφευρέσεώς του κ. Δαμασκηνὸς ἠνοιξεν ἀγωνὰ φοβερόν πρὸς τὸν κ. Γεννάδιον. Μανθάνομεν ὅτι ὁ κ. Δαμασκηνὸς διὰ ν' ἀποδείξῃ τὴν περὶ τὸ ἀποζηρᾶναι φοβερὰν δύναμιν του, σκέπτεται νὰ ἐπιχειρήσῃ τὸ πείραμα κατὰ πρῶτον ἐπὶ τῆς παρὰ τὸν Ἰλισσὸν δεξαμενῆς του. Καὶ τοῦτο ἐκ λόγου πατριωτικοῦ, διὰ νὰ μὴ τυχὸν εἰσπλεύσῃ εἰς αὐτὴν ὁ ἀγγλικὸς στόλος.

Ἡ κοινὴ διακοίνωσις τῶν δυνάμεων περιεῖχε τὴν ἔκφρασιν permettre, ἡ δὲ τελευταία τὴν ἐλαφροτέραν admettre. Χάριν τῆς ὀμοιοκαταληξίας ὁ κ. Δεληγιάννης λέγεται ὅτι ἐδήλωσεν εἰς τὰς δυνάμεις ὅτι δὲν ἠδύνατο se soumettre εἰς τὴν διαταγὴν των καὶ ὅτι ἐν ἀνάγκῃ θὰ ἦτο ἠναγκασμένος se demettre.

Ἄσος

ΠΥΡΠΟΛΗΣΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

Ἄνεμενον νὰ ἴδω κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τῶν ἀπειλῶν καὶ τῶν ἐκβιάσεων ἀπομνημονεύομενον κάπου εἰς στήλην τινὰ ἐφημερίδος ἐν σημαντικῶν γεγονόσ τῆς ἱστορίας μας πολλὴν ἀναλογίαν ἔχον πρὸς τὰ σημερινά, ἀφοῦ ἔθος—καὶ ἔθος καλὸν καὶ λυσιτελεῖς—ἐπεκράτησεν ἀπὸ τίνος ν' ανατρέχωμεν εἰς τὰ παλαιὰ πρὸς ἀνεύρεσιν ἀντιστοιχίων περιστάσεων κατὰ πάσαν κρίσιν ὅπως οὔτε ἐποχῆν τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν βίου. Καὶ ἀνεμνήσθησαν μὲν τινες μᾶλλον πρόσφατον σχετικῶς παράδειγμα ἀνδρικής καὶ φιλοπατριδος εὐτολμίας, πλὴν ἑλλησμονήθη παραδόξως προγενέστερον συμβάν οὐ τὴν μεγάλην

σημασίαν ἐπαυξάνει ἡ περίστασις ὅτι πρωτηγωνίστησεν ἐν αὐτῇ ἡ μεγίστη τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος ναυτικὴ δόξα, ὁ Μιαούλης.

Ἀφοῦ ἔλαχεν εἰς ἐμὲ ὁ κληῖρος τῶν ἐκίστοτε ἐν τῷ παρόντι φύλλῳ μεγάλων μνημοσύμων δὲν ὀκνῶ νὰ ὑπενθυμίσω ἐγὼ τὸ παραλειφθὲν γεγονός. Μοὶ εἴνε δὲ τὸ ἔργον τοῦτο μᾶλλον ἄσκοπον ὅσον δὲν σκοπεύω νὰ ἐξοκειλῶ εἰς περιττὰς κρίσεις καὶ κρίσεις, ἀλλὰ ν' ἀναγράφω ἀπλῶς καὶ ἐν συνόψει ὅσα λέγει ἡ ἱστορία.

Ἡ ὅπως οὖν αὐθαίρετος τοῦ Κυβερνήτου πολιτικὴ κατὰ τὸ 1831 εἶχεν ἐξάψει τὰ πάθη οἱ πολυάριθμοι δυσηρεστήμενοι εἶχον συρρέουσι εἰς Ὑδρῶν ἧτις ἐγένετο τὸ κέντρον τῆς ἀντιδράσεως. Ἡ Σύρος ἐστάσιάζεν ὀργισθείς δὲ ὁ Κυβερνήτης διέταξε νὰ ἐξοπλισθῇ ὁ ἐν Πόρῳ ἐλληνικὸς στόλος θέλων νὰ καταπνίξῃ διὰ τῆς βίας πάσαν ἀντίστασιν. Τότε ἡ κοινότης τῆς Ὑδρας προέβη εἰς ἀπόφασιν τολμηρὰν καὶ ἀνέβηκεν εἰς τὸν Μιαούλην νὰ καταλάβῃ ἐξαίφνης τὸν στόλον. Ὑπακούσας εἰς τὴν ἐντολήν ὁ ἀτρόμητος ναύαρχος τὴν νύκτα τῆς 26 πρὸς τὴν 27 Ἰουλίου ἠγούμενος πεντηκόντα μόνον ἀνδρῶν καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ σηματοφόρου αὐτοῦ Α. Κριεζῆ καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου ὡς πολιτικοῦ συμβούλου μετέβη εἰς Πόρον καὶ κατέλαβε πάντα τὰ πλοῖα τοῦ στόλου ὡς καὶ τὸν ναύσταθμον τῆ βοήθεια τῶν κατοίκων. Μόνος ὁ διουκῶν τὴν κορβέταν Σπέτσας Κανάρης ἠρνήθη νὰ παραδώσῃ τὸ πλοῖόν του, διὸ καὶ ἐφυλακίσθη μὲν προσκαίρως ἀλλ' ἀπελύθη μετ' ὀλίγον ὑπὸ τοῦ Μιαούλη θαυμάζοντος ἐνδομύχως τὴν πρὸς τὸ καθῆκον πίστιν τοῦ ἐνδόξου αὐτοῦ συναθλητοῦ. Ὁ κυριευθείς ἐλληνικὸς στόλος συνέκειτο ἐκ τῆς φρεγάτας Ἑλλάδος φερομένης 64 τηλεβόλα, ἐκ τῶν κορβετῶν Σπετσῶν, Ὑδρας καὶ μιᾶς ἄλλης, ἐκ δύο ἀτμοπλοίων, τοῦ Ἄστιγγος καὶ τῆς Καλαυρίας, ἐκ τινῶν πυροπολικῶν καὶ διαφόρων μικροτέρων πλοίων.

Ἐκμανεῖς ὁ Κυβερνήτης ἔπεμψε μὲν στρατὸν διὰ Ζηρᾶς, ἐπεκαλέσθη δὲ τὴν συνδρομὴν τῶν πρέσβειων τῶν τριῶν προσηκουσῶν Δυνάμεων καὶ τὴν παρέμβασιν τῶν σταθμευόντων εἰς τὰ ἑλληνικὰ ὕδατα στόλων αὐτῶν. Εὐδιάθετος ἐφάνη πρὸς τοῦτο μόνος ὁ ῥώσσος ναύαρχος, αὐτινος ἡ αὐθάδης καὶ ἀπερσιμιστοῦ συμπεριφορὰ ἐπετάχυνε τὴν σύγκρουσιν καὶ προῦκάλεσε τὴν ὀλέθριον αὐτῆς ἐκβασιν. Τὰ ῥωσικὰ πλοῖα κατέλαβον τὸ πρὸς τὴν Αἰγιναὶν στόμιον τοῦ πορθμοῦ καὶ ἐπειδὴ ὁ Μιαούλης διεκῆρυξεν ὅτι τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα ἦσαν δι' αὐτὸν ἰερά παρακαταθήκη ἣν ὄφειλε ν' ἀποδώσῃ εἰς τὸ ἔθνος, ἐσκάπει δὲ ν' ἀντιταχθῇ κατὰ πάσης βίας, ὁ ῥώσσος ναύαρχος Ρίκκορδ ἔπεμψε μέρος τοῦ στόλου τοῦ νὰ καταλάβῃ καὶ τὸ μισημυθρὶνόν τοῦ πορθμοῦ στόμιον, διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὸν ἐπισητισμὸν τῶν ἑλληνικῶν πλοίων. Μάχη συνεκράτηθη ἕνεκα τούτου τὴν νύκτα τῆς 5 πρὸς τὴν 6 Αὐγούστου μετὰ τῶν ῥωσικῶν πλοίων, τῶν Σπετσῶν καὶ μιᾶς ἄλλης ἑλληνικῆς κορβέττας προερχομένης ἐξ Ὑδρας. Τῆς μάχης συμμετέσχεν καὶ τὸ φρούριον τοῦ Πόρου ὃπερ εἶχε καταληφθῇ ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν ἀλλὰ ἐν αὐτῇ κατίσχυσαν τὰ κάλλιον ἐξωπλισμένα καὶ πεπληρωμένα ῥωσικὰ πλοῖα. Εἰς μάτην ὁ Μιαούλης ἐποίησε παράπονν κατὰ τῶν παρακεκινδυνευμένων κινήματων τοῦ ῥωσικοῦ στόλου ὁ ναύαρχος ἀπήντησε τραχέως καὶ μετ' ἐπάρσεως, ἐπανελάβε δὲ τὴν προσβολὴν μετὰ τῆς σαυρας ἡμέρας καὶ μετὰ νέαν μάχην ἀνετινέχθησαν αἱ Σπέτσαι εἰς τὸν ἄερα.

Περιελθὼν εἰς τὰ ἐσχάτα ὁ Μιαούλης στεροῦμενος τροφῶν καὶ πολεμοφοδίων, ἀπομείνας μετὰ τριάκοντα μόνους ναύτας, ἐνόων ὅτι δὲν ἠδύνατο ν' ἀντιπαραταχθῇ κατὰ τοῦ ἀσυγκρίτως ἰσχυροτέρου ῥωσικοῦ στόλου, ἀπεφάσισε νὰ προβῇ εἰς πρᾶξιν ἀπεγνωσμένην καὶ τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἀνεκοίνωσεν

ΣΩΛΣΒΑΡΥ

Ἡ δύσις τοῦ Ἡ-μισέλληνο

εἰς τὸν ρώσον ναύαρχον διὰ τοῦ πλοιάρχου πολεμικοῦ γαλλικοῦ βροικίου. Ὁ ναύαρχος ἐδυσπίστησεν ἀλλὰ μετὰ τινὰς ὥρας ἐδέησε νὰ πεισθῇ ὅτι ὁ λεοντόκαρδος Ὑδραῖος δὲν συνείθιζε νὰ μεγαλαυχῇ. Τὴν ἰδίαν ἐκείνην ἡμέραν 13 Αὐγούστου ὦραν ἐνάτην καὶ ἡμίσειαν τὰ ρωσσικά πλοῖα ἐκινήθησαν προχωροῦντα· ἀλλὰ μικρὸν εἶχον προχωρήσει ὅτε φοβερὰ ἐκρηξίς ἀντήχησεν, ἦν ἐπηκολούθησεν ἐκρηξίς δευτέρα. Ὅτε παρήλθεν ὁ καπνὸς ἐφάνησαν ἐπιπλέοντα ἐπὶ τῶν ὑδάτων τ' ἄμορφα συντρίμματα τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς κορβέττας Ὑδρας. Μετὰ πολλοῦ κόπου ἐγένετο κατορθωτὸν νὰ σωθῇ ὁ ναύσταθμος καὶ μέρος τῶν ὑπολειπομένων πλοίων εἰς ἃ ἐπίσης εἶχε τεθῆ τὸ πῦρ. Ὁ Μισούλης μετὰ τῶν ὀλίγων ναυτῶν του πηδήσας εἰς λέμβον μικρὸν πρὸ τῆς ἐκρήξεως διέφυγεν ὡς ἐκ θαύματος ἀπὸ τὴν βροχὴν τῶν κατ' αὐτοῦ ριπτομένων ὑπὸ τῶν Ρώσων σφαιρῶν καὶ διεπεραιώθη εἰς Ὑδραν.

Ἄς σταματήσωμεν εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο καὶ ἂς μὴ προβῶμεν εἰς τὰς κρίσεις ἂς ἡ ἱστορία ἐκφέρει. Ὅσον καὶ ἂν κατακριθῇ ἡ πράξις τοῦ Μισούλη ὡς ὑλικῶς ἐπιζήμιος, οὐδεὶς ὅμως, οὐδεὶς Ἕλλην δύναται νὰ φαντασθῇ τὸν ἥρωα οὐ τὴν δόξαν διελάουσαν τὰ κύματα ἐπὶ τόσα ἔτη ἀπὸ τοῦ Μεσολογίου μέχρι τῆς Ἀλικαρνασσοῦ πράττοντα ἄλλο ἄφ' ὅ, τι ἐπραξεν ἀπέναντι τῆς θρασείας καὶ ἀυθαριέτου ἐπεμβάσεως τῶν ξένων.

Εἰς τὸ μικρὸν Μουσεῖον τοῦ Ναυστάθμου διατηρεῖται ἡ λέμβος δι' ἣς ἐσώθη ὁ Μισούλης μετὰ τὸ τόλμημά του. Οἱ ἐνδοξα φέροντες ὀνόματα ἀνδρείοι ναυτικοὶ μας ἔτυχε βεβαίως νὰ τὸ ἴδωσι κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας καὶ ἡ θεὰ αὐτοῦ θὰ ὑπενθύμισεν εἰς αὐτοὺς ποῖον ἔσται τὸ καθήκον των ἐὰν εὐρεθῶσι καὶ αὐτοὶ εἰς περίστασιν παρομοίαν.

Ἡρώδης ὁ Ἁττινός

ΓΑΛΔΣΤΩΝ

Ἡ ἀνατολή τοῦ φιλ.

(ἡ συμπλήρωσις τῆς λέξεως γενήσεται μετὰ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς πολιτικῆς του).

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

Καὶ σὺ, Γαλλία, ἔακουσθ' τῆς δόξης θυγατέρα,
 ποῦ ἔτρεμ' ἡ ἠφ' ἡλιος 'εὖ ὄνομα τοῦ παιδιοῦ σου,
 ποῦ ἔαπλωσε τὰ φῶτα σου 'εὖ τὸν κόσμον πέρα — πέρα
 καὶ σκόρπισε τὴν 'λευθερίαν ἢ κόψιν τοῦ σπαθιοῦ σου,
 καὶ σὺ, Γαλλία, σήμερον θὰ δέσῃς μ' ἀλυσίδα
 τὴ μάνα τοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ κόσμου τὴν πατρίδα;

Καὶ ξέχασες πῶς μιὰ φορὰ ἡ φτερωμένη Νίκη
 κρατῶντας τὸ χρυσοῦ σπαθὶ θγαλμένο ἀπὸ τὴ θήκη
 ἀδέλφωσε 'εὖ τὸν οὐρανὸ τὸ ἄγρο δνειρό μας,
 τὸν μέγαν Ναπολέοντα μὲ τὸν Ἀλέξανδρό μας;
 Ἐξέχασες πῶς ἔδινε 'εὖ τὸ γυῖό σου τὴν ἐλπίδα
 ἢ μάνα τοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ κόσμου ἢ πατρίδα;

Κὶ' ὁ κόσμος, ποῦ τὴν 'λευθερίαν μὲ τ' ὄνομά σου σμίγει,
 δεῖν μιὰ μέρα — μὲ καιρὸ — τὴν ἱστορία ἀνοίγει
 καὶ σκεπτικὸς τὰ φύλλα τῆς γυρίξῃ ἐνα — ἐνα
 γὰ νὰ διαβαθῇ τῶν ἐθνῶν τὰ τόσα περασμένα,
 ὦ! τί θὰ 'πῆ δεῖν ἰδῆ πῶς δέσει μ' ἀλυσίδα
 τὴ μάνα τοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ κόσμου τὴν πατρίδα;

Δὲν φθάνουν τόσο ἄδικοι τοῦ κόσμου διπλωμάται
 ποῦ θέλουν νὰ μοιράσωμεν ἄλλοῦ τὰ χρώματά μας
 καὶ προσπαθοῦν παντοειρὰ οἱ δόλιοι προστάται
 νὰ σβύσουν ἀπ' τὰ στήθια μας τὰ τόσα δνειράτά μας,
 καὶ σὺ, Γαλλία, τῆς σκλαβιάς θὰ βάλῃς τὴ σφραγίδα
 'εὖ τὴ μάνα τοῦ πολιτισμοῦ, 'εὖ τὸν κόσμον τὴν πατρίδα;

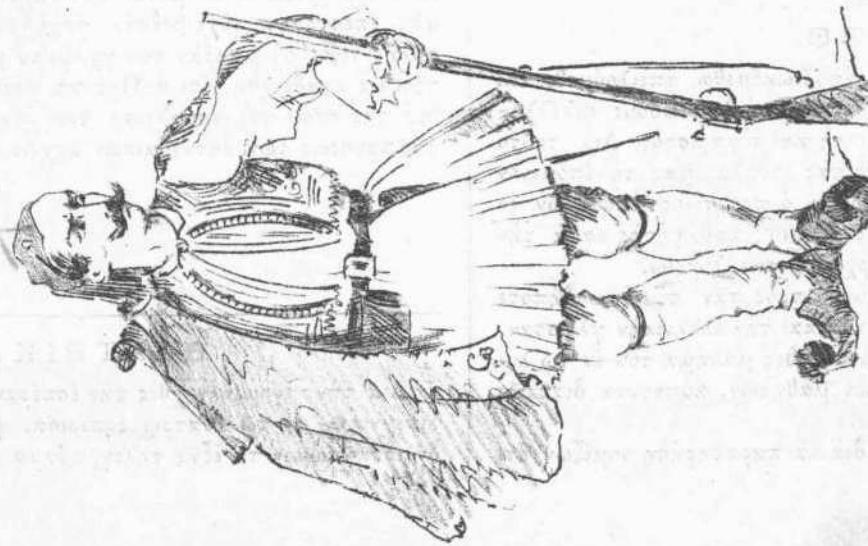
Ἐλάτε νὰ σκλαβώσετε τὸ ἔθνος τῶν δνειρῶν,
 ἂν ἡ Ἀγγλία τὸ μισῇ, τὸ ἔψαλεν ὁ Βόρων!
 Κὶ' ἂν τὴν Ἑλλάδα σήμερον τὴ θέλετε δεμένη
 μὰ μάθετε πῶς ἀπὸ σῆς κανεῖς δὲν περιμένει,
 καὶ 'εὖ τὰ παιδιὰ τῆς μοναχῆ θὲ νύχτῃ τὴν ἐλπίδα
 ἢ μάνα τοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ κόσμου ἢ πατρίδα.

Guettiere

ΠΑΡΑ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ

Ἄχοῦς ἐκεῖ τί συμφορὰ! νὰ τοὺς φωνάζ' ἡ Νίκη,
 Καὶ τὸ σπαθὶ νὰ μὴ μποροῦν νὰ σύρουν ἀπ' τὴ θήκη!

ΧΑΛΙΚΕΣ

Έχουμε υπ' όψιν ήμων φάκελλον επιστολής οστις απε-
στέλλετο εις Καρδίτσαν, δύναται δέ ήδη να χρησιμεύση
καλλίτερον οιδυμήποτε χάρτου προς εκμάθησιν της γεωγρα-
φίας του τόπου μας. Αντί της Κάρδιτσης, δι' ήν προωρι-
ζετο αρχήθεν, εκρίθη φαίνεται προτιμότερον παρά της υπη-
ρεσίας των ταχυδρομείων ν' αποσταλή εις Καρυστίαν και
αποστέλλεται λοιπόν εις Χαλκίδα και εκείθεν εις Κάρυστον
και εκείθεν εις Κύμην και εκείθεν επιστρέφεται πάλιν εις
Αθήνας και αποστέλλεται εις Καρύταιναν και επιστρέφεται
εις Αθήνας και εκείθεν εις Βόλον και εκείθεν εις Λάρισσαν
και εκείθεν — τέλος πάντων — εις Καρδίτσαν και φέρεi 10
ή 15 σφραγίδας επί της βράχειος της και εκάμεν ένα μύνα
διά να φθάση εις τόν πρόν όν όρον, άκουσία και παράδοξος
περιηγήτρια. Θα την καταθέσωμεν εις τό μουσειόν της Ιστο-
ρικής και Εθνολογικής Έταιρίας ως αυθεντικόν μνημεϊον
της συγχρόνου διοικήσεως εν Έλλάδι.

☺ ☺

Ο γνωστότατος εκείνος ανθυπομπίραρχος κ. Λαπαθιώτης,
ό διάσημος καταστάς, διά τους κατά τας τελευταίας εκλο-
γας άθλους του, όν διά τηλεγραφημάτων απεκάλουν Αλη-
πασάν οι τουρκοι της Θεσσαλίας, ό αποδιοπομπαίος τράγος
ό προσωποποιήσας όλας τας θουληθείσας τότε επεμβάσεις της
τρικαυπικής κυβερνήσεως, προϋβιάσθη εις υπομπίραρχον υπό
της κυβερνήσεως . . . της 7ης Απριλίου. Ο προβιασμός
ούτος είνε σύμφωνος προς τό ιατρικόν δόγμα contraria con-
trariis: διότι βεβαίως ή κυβέρνησις άμείβει δι' αυτού τας
άκουσίας εκδουλεύσεις, άς παρίσχειν αύτη ό κ. Λαπαθιώτης
και οι όμοιοί του, αναγκάζων τους εκλογείς διά του άκρου
υπέρ της παρελθούσης κυβερνήσεως ζήλου του να ψηφίζωσιν
. . . υπέρ της αντιπολιτεύσεως.

☺ ☺

Δύο Σκαπίνιοι όμιλοϋσι περί των υπηρετικων καθηκόν-
των των.

— Α, εγώ, έννοώ όταν πληρώνουμαι καλά να δουλεύω
και καλά. Δε θέλω να κλέφτω τά χρήματα που μου δίδουν.
— Α! σε καταλαβαίνω! Προτιμάς να κλέφτης εκείνα
που δε σου δίδουν . . . !

☺ ☺

Οικογενειακή σκηνή.
Έν τή οικογενεία συνομιλοϋσι περί θείου τινός δεκάτου
όγδού βαθμού, άρτι αφιχθέντος βαθυπλούτου εξ Ινδιών.

Μία των δεσποινιδων: — Μα δεν είνε πάρα πολύ μακρυ-
νός συγγενής μας; . . .

Η μήτηρ, αύστηρως: — Συγγενής πλούσιος και καθώς
πρέπει δεν είνε ποτέ μακρυνός . . .

☺ ☺

Καθ' εποχήν πανταχόθεν αποδιωκόμεθα, άπειλούμεθα και
προπηλακίζόμεθα, ή άνάμνησις ένός ένθουσιώδους φιέλλη-
νος είνε πάντοτε παρηγορητική και ευχάριστος. Διά τούτο
μετά χαράς μεταφέρουμεν εις τας στήλας μας τό επόμενον
άνέκδοτον, οϋτινος ήρωσ υπήρξεν ό πρό τινος αποθανών εν
Γαλλίχ διάσημος έλληνοιστής Egger, καθηγητής κατά την
νεανικήν του ήλικίαν εν επαρχιακῷ τινι λυκείω.

Είνε γνωστή ή αγάπη αυτού προς πάν τό όπωσδήποτε
σχετιζόμενον προς την Έλλάδα και την έλληνικήν γλώσσαν.

Ημέραν τινά παρέδιδε τό σύνθηες μάθημά του εν τῷ λυ-
κειῷ του, ότε βλέπει ένα των μαθητῶν, κύπτοντα διαρκώς
επί του πρό αυτού τετραδίου.

Ο καθηγητής πλησιάζει διά να παρατηρήση νομιζων ότι

ό μαθητής γράφει την εξήγησίν του. Αλλά πόση υπήρξεν ή
εκπληξίς και ή αγανάκτησις αυτού, όταν είδεν ότι ό μαθη-
τής, αντί να γράφη, κατεγίνετο να ζωγραφίση επί του χάρ-
του εν . . . ένα . . . εν . . . — Μούσα της αιδοϋς, πῶς
να όνομάσω τό μέρος του σώματος επί του όποιου καθή-
μεθα; . . .

— Τι κάμνετε αυτού, κύριε; τῷ λέγει ό καθηγητής εξη-
γριωμένος.

— Ζωγραφίζω ένα μεγάλο ωμέγα (εν Ω) όπως βλέπετε,
κύριε καθηγητά . . .

— Α! τότε διαφέρει! λέγει ό κ. Egger εξευμενιζόμενος
και απομακρύνεται καθησυχάσας.

Πόσον κολακεύει την εθνικήν φιλαυτίαν μας τό ανέκδοτον
τούτο!

☺ ☺

Ίδου και εν άλλο παράδειγμα τερατώδους ανατροπής
των όρων.

Τό πολεμικόν πλοϊον όπερ επρόκειτο ν' αγοράσωμεν εν
Αμβούργῳ διά να ταράξωμεν την ευρωπαϊκήν ειρήνην εκα-
λείτο . . . Αμυρία!

☺ ☺

Ανέκδοτον δυνάμενον να χρησιμεύση κέλλιστα ως συμ-
βολή εις την ιστορίαν των σημερινων καιρων και των σημε-
ρινων χαρακτήρων.

Ότε άνηγγέθη ή αφινιδίσις πτώσις του Σώλσβαρυ, εις
εν πάση άθώοτητι ήρώτησε:

— Μήπως ήτο πολιτικός του φίλος ό κ. Παπαμιχαλό-
πουλος;

☺ ☺

Ιστορία ένός παραθυροϋλλου.

Αφού ηυδόκησαν να τό αναγράψωσιν αι εφημερίδες, δεν
πρέπει και ήμεϊς να τό παρασιωπήσωμεν χάριν των πιθανῶς
άνησυχησάντων πολυαριθμων ήμων φίλων.

Κάποιος κύριος άρεσκόμενος εις ρομαντικές νυκτερινάς πε-
ριπλανήσεις επιθυμῶν φαίνεται, να μάθη αν τόν αγαπή ή όχι
ή Αστυνομία, κατέφυγεν εις τό άθῶον μαντεϊον, οϋ τόν χρη-
σμών συνεβουλεύετο και ή Μαργαρίτα του Φάουστ, με μό-
νην την διαφοράν ότι αντί λευκανθέμων απεϋύλλιζε . . . πα-
ράθυρα! Θύμα της ευαισθησίας ταύτης υπήρξεν εν φύλλον
του ένός των προς την λεωφόρον Πανεπιστημίου παραθύρων
του γραφείου μας, καθως επίσης και εν όμοιον οικίας τινός
εν τή συνοικίχ Πλάκας και τίς οϊδε πόσα άλλα αδήλωτα.
Ητοιμαζόμεθα να παρακαλέσωμεν τόν αισθηματικόν αυτόν
κύριον ή να μάς επιστρέψη τό αφαιρεθέν ή να λάβη τόν κό-
πον να έλθη να λάβη ακωλύτως και τό έτερον φύλλον άφου
εις άμφοτέρους τό εν μόνον ήτο άχρηστον, ότε τό φύλλον
μας επεστράφη (όχι βέβαια ταχυδρομικῶς), εύρεθέν έντός
αυλῆς τινός οϋ μακράν του γραφείου μας κειμένης. Τοιουτο-
τρόπως άπεδείχθη ότι ή Πρόνοια μεριμνᾷ εν τή καλοκαγα-
θία της περι της ασφαλείας των παραθύρων και περι της
ανάπαύσεως των αστυνομικων άρχων.

Αξενείσθε

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Διά την γενομένην χθές την έσπεραν ευεργετικήν και καλ-
λιτεχνικήν εν τῷ θεάτρῳ έσπεριδα, μόλις προφθάνομεν να
δημοσιεύσωμεν τό εξῆς τηλεγράφημα συνοψίζον τας έντυπῶ-

σεις ένός των κατά τά γενικά γυμνάσια παρευρεθέντων συνη-
γαστων μας.

ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ. Παρασκευή, μεσονύκτιον. Όμη-
γυρις εκλεκτοτάτη· πολλαί καλλοναί εις θεωρεία και πλα-
τείαν. Διακόσμησις σκηνης εξαιρετικῶς φιλόκαλος. Θρίαμβος
δεσποινίδος Διλῆς Ραγκαβῆ εις Feu au couvent. Κυρία
Βεράτη χαριστάτη κωμῳδία Κορομηλά, διεγείρει πολλήν
φαιδρότητα. Υπόκρισις κυρίας Ευφροσύνης Δ. Κορομηλά,
Δ. Κορομηλά, κ. Ν. Ρώκ επιτυχεστάτη. Les curieuses
επέτυχον πληρέστατα· διεκρίθη κυρία Μ. Παπαρηγοπού-
λου. Ήρесе πάλιν υπερβαλλόντως ό και άλλοτε χειροκρο-
τηθείς Θάνατος Περικλέους κ. Δ. Κορομηλά.

Κόκκος άδιαθετων δεν μετέσχε γυμνασίων. Παρευρίσκοντο
πάντες αντιπρόσωποι τύπου, φιλολογίας.

☺ ☺

ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ. (Πλατεία Κοραῆ). Από-
ψε ώραν 8 1/2 συναυλία υπό του έλληνος βαρυτόνου κ. Βίδα
τῆ συμπράξεις του κ. Γουίδα και της μικρῆς αυτού θυγα-
τρός, της κυρίας Ποπόβ και άλλων. Πρόγραμμα εκλεκτόν.
Revanche, ως πάντες ελπίζουσι, του κ. Βίδα.

ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ

ΟΤΑΝ ΠΕΡΝΩ

Περνώ — Ή το παραθύρι της εκείνη ακουμπισμένη
μ' ένα γλυκῶ χαμόγελο μοιάχη με προσμένει —

Τα μάτια μου άχόρταγα την βλέπουν και γελοῦν

Ξαπαπερνῶ και κάθεται 'ς την κάμαρα κλεισμένη
κ' ερημο κ' όλομόναχο τό παραθύρι μέρει —

Μα πάλι 'ς τό παράθυρο τά μάτια μου κολλοῦν.

Δίχως αϊτία κ' άφορμή μου σπασταρά ή καρδιά,
γιατί 'ς τό παραθύρι της ποῦ πέρασ' ή θωροιά της
θαρωῶ πῶς κατι άφησε από την ώμορφιά της.

Και μοιάζει τώρα με γυαλί ποῦ κλείουν μυρωδιά
Και κάποιο χέρι άσπλαγχο τῆ μυρωδιά σπορπίζει:
Χάρεται όλ' ή μυρωδιά, μα τό γυαλί μυρίζει.

Guerrice

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Έκ της Κιβωτοῦ του Αϊγίου:
« Ο Δηλιγιάννης και ό Τρικούπης, οι άλληλομαχόμενοι
ούτοι πετεινοί σκοποῦν πῶς να κατακερματίσῃ ό εις τόν άλλ-
λον, και προς τόν σκοπόν τούτον παρασκευάζονται. . . κό-
πτονται, τρώγουν και λέγουν πῶς τρώγονται· διότι αν δεν
έτρωγον, δεν εζῶν, και αν έτρώγοντο, ήθελον εΐσθαι φαγω-
μένοι, χωνευμένοι κτλ. . . »

☺ ☺

Έκ της αυτης:
« Δυστυχία μεγάλη κατεπλάκωσεν ήμας εν Αϊγίω. Εΐχο-
μεν επί τινά χρόνον ώδητριάς τινάς Βοεμητιδας, διαδόχους
άλλων Νεαπολιτιδων, και επερνώμεν τας νύκτας εν άνέσει·
άλλα φεῦ! τώρα ποῦ εμεγάλωσεν ή νύκτα και δεν έχει τινάς
πῶς να την εξοδεύση μάς εφυγον! Ναι, μάς εφυγον και μάς
άφηκαν όρφανούς! και τώρα; πῶς να διασκεδάσωμεν την
άναπαυσιάν μας; Διά έτέραν λοιπόν φοράν συν ταῖς πολ-

λαῖς άλλαις τό Αϊγιον εκρίθη αφιλόμουσον, διότι δεν ετίμησε
τας περιφήμους Μούσας της Βοεμίας, αι όποιαι αν δεν είνε
Έρατώ, και Καλυψώ, είνε Αιμήλια και Βιρζινα.
άλλα μετ' όλίγον μάς ερχονται Ιταλίδες και παρηγορούμεθα».

☺ ☺

Έκ του Φανῶ της Σύρου:
« Ίδου ό άθνατος χρόνος μεταβαίνει από αριθμοῦ εις
αριθμόν, και όπισθεν αυτού αφίνει τας πράξεις του βροτοῦ
άνθρωπου, αφιναν συνάμα και επικριτήν τούτων τόν ίδιον
άνθρωπον».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Μία χαριτωμένη Γυρτοπούλα, γόσσα την καλλονή με όφθαλμούς δολο-
φόνους, χαριτωμένη άληθῶς την ποιητικήν έμπνευσιν ήτις άνήκει εις τόν αγα-
πητόν μας συνηγάτην κ. Ίω. Πολέμην, χαριτωμένη την μελοποιίαν, ήτις
είνε έργον του νεαροῦ μουσικοδιδασκαλου κ. Ν. Δαμιλιέτ εξεδόθη με καλ-
λιτεχνικώτατον εξώφυλλον και πωλείται εις τό κατάστημα του κ. Βελοδίου
και εις τό βιβλιοπωλείον Βίλμπεργ.

☺ ☺

Τό Αστν δεν συνειλίξει ν' απονεμη έπαίνους, οϋτε να δημοσιεύη ειδήσεις
άναρμόνας εις την δικαιοδοσίαν των άλλων συναδέλφων. Εϋχαρίστωσ όμοσ
πωλείται εξαίρεσις όπως αναγγέλη τόν προβιασμόν εις πρόσεδρον εν Ρώμη
ύπουργόν του τῶς συμβούλου παρά τῆ εν Κωνσταντινουπόλει πρεσβεία κ.
Μιχαήλ Παπαρηγοπούλου. Εϋμενέστατος τούς τρόπους και διακεκριμένος
διπλωμάτης ό κ. Παπαρηγοπούλος κατέλιπεν όπου αν υπηρέτησε συμπαθε-
στάτας άναμνήσεις, χαίρομεν δε διότι αναγνωρίζεται και βραβεύεται ή ικανότης
αυτοῦ ήτις δεν άμφιβάλλομεν ότι τά μέγιστα θ' αποβῆ ωφέλιμος κατά τας
παρούσας κρίσιμους περιστάσεις.

☺ ☺

Και ερχόμεθα επί την εκπλήρωσιν λυπηροῦ ήδη καθήκοντος προς αγαπη-
τόν φίλον και συνεργάτην μας κατά την αρχήν της εκδόσεως του Αστεος.
Νεαρώτατος και εν τῆ ενάρξει μόλις του σταδίου του ό άτυχῆς ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ, απεβίωσεν εν Χαλκίδι, υπηρετῶν την πατρίδα, όπ' ής
εκλήθη ως έφεδρος εν τῷ στρατῷ. Άνηλθῆς μότρα άνέμενον αυτόν εκεί και
πρώτος θάνατος άνήρπασεν αυτόν ως πόσους ζωσ άρά γε άλλους, χωρίς να
προθάσσει να εκπληρώσσει τό καθήκον, επ' ή εκλήθησαν! Δεν εχομεν λό-
γους να εκπράσσομεν την λύπην μας επί τῆ απωλεία, τῆ σκληρῆ, τῆ άπιστῆ
απωλεία, ήν υπέστησαν και οι κακότυχοι γονεῖς και οι φίλοι του.

☺ ☺

Εξαιρετικῶς, σφετεριζόμενοι άλλοτριοι δικαιοώματα, ής αναγγέλωμεν και
την εις Παρίσιος αναχώρησιν του φιλάτου Κωνσταντίνου Μεταξά, του Βο-
σποριέου ως υπογράφεται αλλά Βεδουίνου κατ' ήμας, του θερμού συγγρα-
φέως της Μόσχας, του φέροντος εν έαυτῷ όλον τό πῦρ των διακαυμένων
ερίμων, άφ' ών διήλθε διά να μάς ελθῆ και να μάς φύγη άμείως πάλιν.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΗΜΩΔΗΣ

— Μα δεν μου λές, κουμπάρε, γιατί αι Δυνάμεις καλο-
πιάνουν τους Βουλγάρους όποῦ ετάραξαν την ειρήνην κ' εμας
μάς φοβερίζουν γιχ τόν ίδιο λόγο;

— Δεν τά ξερείς; Έχουν και αι Δυνάμεις τας άδυνα-
μίας των!

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Κωστάκη. Πρέπει ν' άσκηθῆτε ἐπὶ πολὺ ἀκόμη.— Οὔτινι. Δι' ἡμᾶς ἀκατάλληλα.— Νυχτοπούλι. Δὲν τὸ εὖρομεν πολὺ ἐπιτυχές.— Μ. Τ. Λάρισαν. Ἐλήφθησαν μπόναμας σταλήσεται.— Πειρασμῶ. Σύρον. Ἰσως δημοσιευθῆ, ἀν τὸ ἐπιτρέψῃ ὁ γῶρος.— Δ. Β. Ἄργος. Ἐλήφθησαν σᾶς ἐγράψαμεν.— Δ. Π. Χαλκίδα. Τηλεγράφημα Ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.— Δ. Περιαργιάδῃ. Ἀστείότης ἦτο.— Ν. Δ. Ζ. Καλάμας. Θὰ στέλλεται αὐτὸθι τοῦ λοιποῦ.— Endymion. Κέρκυρα. Ἄν εἶνε καλὸν στέλλετέ το.— Michouroutis. Λάρισαν. Θὰ τὸ διαβιβάσωμεν πρὸς αὐτὴν καὶ ἂν τὸ ἐγκρίνην...— Α. Α. Τεργέστην. Ἀποροῦμεν πῶς δὲν τὰ ἐλάβετε, ἐνῶ σᾶς ἐπέμψθησαν ὁμοῦ μὲ τὴν ἀπόδειξιν.— Ε. Ψ. Ρ. Sarat Ρουμανίαν. Σᾶς ἐνεγράψαμεν τὰ φύλλα πέμποντα.— Π. Α. Ἡ ἀταξία βεβαίως ὀφείλεται εἰς τὸ ταχυδρομεῖον ἀν τὸ ἐπιτρέψωσιν αἱ περιστάσεις θὰ δημοσιευθῆ.— Δ. Π. Χαλκίδα. Ἐλήφθησαν. Θερμοτάτας εὐχαριστίας. Ἄν καὶ εἶνε μικρὰ καὶ ἀσαφής, θὰ προσπαθῶμεν νὰ ἐπωφεληθῶμεν... Ν. Τ. Ἄργοςτόλιον. Ἐλήφθησαν θὰ συμμορφωθῶμεν μὲ τὴν ἐπιθυμίαν σας. Πρὸς 20 λεπτά.

Ἰδιαιτέρως συνιστῶμεν εἰς τὸ κοινὸν τὴν κατωτέρω ἀγγελίαν. Ἡ διεύθυνσις τοῦ ΑΣΤΕΟΣ δύναται νὰ παράσχη πᾶσαν ἐγγύησιν περὶ τῆς ἰκανότητος τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ἐν αὐτῇ κυρίου.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Κύριος εἰδὸς κάλλιστα τὴν Ἀγγλικὴν, Γαλλικὴν καὶ Ἰταλικὴν, (διευθύνας δ' ἐπὶ πολλὰ ἔτη μεγάλου Τραπεζιτικόν καὶ Ἐμπορικόν Κατάστημα), τὴν Διπλογραφίαν καὶ καθόλου τὴν Ἐμπορικὴν, δυνάμενος νὰ διαθέσῃ ὥρας τινὰς καθ' ἑκάστην, ἀναλαμβάνει παραδόσεις τῶν τε γλωσσῶν καὶ τῶν Ἐμπορικῶν μαθημάτων, ἔτι δὲ καὶ μεταφράσεις δι' Ἐφημερίδας καὶ Περιοδικὰ. Πληροφορία παρ' ἡμῖν.

Εἰς Φιλαδέλφειαν. — Εἰς Θυλακίαν. — Κατ' Ὀκαν.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΕΝ Τῷ ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΕΙῳ

ΙΩ. Α. ΚΑΤΣΑΡΗ

Χορηγητοῦ τοῦ Θεραπευτηρίου « ὁ Εὐαγγελισμὸς ».

11. — Ὀδοσ ΠΑΤΗΣΙΩΝ. — 11.

ΠΙΔΟΠΩΔΕΙΟΝ

Μ. ΚΑΤΣΙΜΠΑΛΗ

ΜΕΤΕΦΕΡΘΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΑΙΟΛΟΥ

πλησίον τῆς Χρυσοσπλαιωτίσεως, παραπλεύρως τοῦ Φαρμακείου Δαρειώτου καὶ ἀπέναντι τοῦ ἔμποροραπτικῶν τῶν ἀδελφῶν Μορίτση καὶ τοῦ ζαχαροπλαστείου Παυλίδου.

ΠΑΡΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗ

Ὁμπρελλῶν, Μπαστουριῶν καὶ Πιλῶν

ΠΑΝΤΩΝ ΝΕΩΤΑΤΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

Τιμαὶ ὑπερβαλλόντως μέτριαι.

ΠΛΟΥΣΙΑ ΣΥΛΛΟΓΗ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΠΝΙΖΟΝΤΑΣ

Εὐρίσκειται εἰς τὸ παρὰ τὰ Χαρτεῖα καπνωπωλεῖον τοῦ Χ.

Π. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ.

ΚΑΠΝΟΣΥΡΙΓΓΕΣ παντὸς εἶδους, ΚΑΠΝΟΘΗΚΑΙ καὶ ΣΙΓΑΡΟΘΗΚΑΙ κομψόταται, καὶ πάντα τὰ χρήσιμα εἰς τοὺς καπνιστὰς εἶδη καθὲς καὶ ΚΑΠΝΟΝ καὶ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ πρώτης ποιότητος.

Ἐκτὸς τούτων ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΙΑ, ΜΟΥΣΑΜΑΔΕΣ, ΜΠΑΣΤΟΥΝΙΑ καὶ ἄλλα ἀντικείμενα.

ΕΥΘΗΝΙΑ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΕΙΟΝ «ΓΑΥΚΟΒΥΣΙΣ».

Τὸ γνωστότατον τοῦτο κατάστημα ὅπως πληρέστερον ἀναποκριθῆ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς καθημερινῆς αὐξανούσης πελατείας αὐτοῦ συνέστησε καὶ ἐνταῦθα ἐν ὁδῷ Πατησίων (ἀπέναντι οἰκίας Μιχαλοπούλου) ὑποκατάστημα τοῦ Γαλακτομείου αὐτοῦ, ἐν ᾧ οἱ βουλόμενοι δύναται νὰ εὐρίσκωσιν εἰς πᾶσαν ὥραν τῆς ἡμέρας γάλα ἀγελαδινὸν ἀγνὸν καὶ ἄδολον ἀμελγόμενὸν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἀγοράζοντος.

ΧΑΡΤΟΠΩΔΕΙΟΝ
ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΕΡΜΟΥ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑΝ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Τὰ νεώτατα καὶ τελειότατα εἶδη τῆς γραφικῆς ὕλης εὐρίσκονται ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ ὅπερ πλουτιζόμενον ὁσμέραι καθίσταται ἐφάμιλλον τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

Περιέχει Ἰαίωτερον Ἐρβοτασίον Φακέλων, δέχεται δὲ παραγγελίας τοιοῦτων ἐπὶ τιμῇ κατὰ 20 % εὐηγοτέρα τῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ἄρισταί χαράσσονται ἐν αὐτῷ.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ἐκτυπούμενα στιγμιαίως.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΡΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ
ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΜΟΥ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΔΙΜΝΗΣ
ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ
ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Πωλοῦνται παρὰ τοῖς βιβλιοπωλείοις Ἐστίας, Βιλμπεργ καὶ Μπέκ

ΔΡΑΧΜΑΣ 2 1/2

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΑΝΝΙΝΟΥ.

Κομψότατος τόμος μετὰ καλλιτεχνικῶν ἐξωφύλλων καὶ εἰκονογραφιῶν, τιμώμενος δρ. 4 διὰ τὸ ἔσωτερον καὶ 5 διὰ τὸ ἔξωτερον. Εἰς τοὺς συνδρομητὰς τοῦ ΑΣΤΕΟΣ παρέχεται ἀντὶ δρ. 4 διὰ τὸ ἔξωτερον καὶ 3 διὰ τὸ ἔσωτερον.

ΜΟΥΣΙΚΗ

Ὁ παρ' ἡμῖν διακεκριμένος μουσικοδιδάσκαλος κύριος Γουῖδας καθιστῆ γνωστὸν εἰς τὸ κοινὸν ὅτι αναδέχεται νὰ διδῇ μαθήματα ὑποκρούσεως (accompanimento) διὰ κλειδοκυμβάλου καὶ βαρυσαρβίτου (violoncello) πρὸς ἐκτέλεσιν μουσικῆς ἐκλεκτῆς καὶ δυσκολωτάτης κλασικῆς καὶ ἰταλικῆς, ὑπόσχεται δὲ ἐξάσκησιν καὶ πρόδον ταχυτάτην καὶ σημαντικὴν ὡς πρὸς τὸν ρυθμὸν, τὸν χρόνον καὶ τὴν ἔκφρασιν. Ἄμοιβή 5 δραχμὰς καθ' ὥραν.

Ἡ δὲ σύζυγός του κυρία Γουῖδα καλλιτέχνις ἐπίσης διακεκριμένη καὶ γνωστῆς ἰκανότητος ἔχει ὥρας τινὰς διαθέσιμους διὰ παραδόσεις μαθήματος κλειδοκυμβάλου. Ἀπευθυντέον: Ὀδὸς Πειραιῶς 49 οἰκία Λιβανοπούλου.

Οἱ ἐρασταὶ τῆς μουσικῆς ἄς ἐπωφεληθῶσι τῆς εὐκαιρίας.

Εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ ΑΣΤΕΟΣ καὶ τοῦ ΑΣΜΟΔΑΙΟΥ πωλοῦνται σώματα πλήρη καὶ φύλλα παλαιὰ τοῦ ΑΣΜΟΔΑΙΟΥ.

✦ Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Ἀδελφῶν Παρρῆ ✦